

EEN NIEUWE INDUSTRIËLE VARKENSTAL OF HOE HOEGAARDEN ZIJN KIP

Een testcase voor de nood aan een steviger kader voor het agrarisch gebied in Vlaanderen

Lieven De Schamphelaere, voorzitter Natuurpunt Beheer

We hebben de voorbije 25 jaren met Natuurpunt Oost-Brabant en vele anderen veel tijd, moeite en emotie gestoken in het opwaarderen van het Haspengouwse landschap, in die mate dat 'Hoegaarden' nu staat voor een unieke streek, met breed golvende plateaus, een indrukwekkend netwerk van holle wegen en groene beekvalleien. Daarbij slaagden we er vooral in landbouw, natuur, recreatie, wonen en werken op een mooie manier te verzoenen. Hoegaarden werd in die 25 jaar een sterk merk, door zijn bier maar evenzeer door zijn landschap. Er zijn geen bezoekers die voor het eerst met dit landschap op enkele tientallen kilometer van Brussel in contact komen, die niet enthousiast zijn. Bovendien dienden zich vele kansen aan: kansen voor de diversificatie van de lokale economie naar verschillende vormen van recreatie en streekproducten, het pas opgerichte Regionale Landschap om het landschap verder aan te kleden, de ruilverkaveling Willebringen om zowel de effectieve bruikbaarheid van de plateaus voor de akkerbouwers te versterken als door bufferstroken de erosie tegen te gaan, het gerichte beleid van de Vlaamse overheid voor het versterken van de populaties in Vlaanderen sterk bedreigde akkervogels. Al die kansen zijn echter essentieel afhankelijk van de grote basiskwaliteit van de streek: de ongeschonden open ruimte die naar Vlaamse normen uniek is.

Politieke manoeuvres van de gemeente

We geloofden dan ook onze oren niet toen we hoorden dat er plannen waren voor een industriële varkensstal op het plateau van Honsel in de buurt van de kapel en de linde. Die verwondering sloeg om in een verbijstering toen bleek dat deze plannen door het Hoegaardse gemeentebestuur werden gesteund, zelfs in die mate dat ze de bouwaanvraag niet aan een advies van Ruimtelijke Ordening onderwierpen en zodoende de aanvrager toe-

Bonte wikke in fraai landschap met landschapselementen in Nerm Hoegaarden. Foto Jules Robijns

KENSSTAL IN MELDERT, MET DE GOUDEN EIEREN SLACHT.

lieten onmiddellijk in beroep te gaan voor een uitspraak in eerste aanleg bij de Deputatie van de provincie. Dat maakte dat het beslissingsproces niet meer eerst door professionele experts werd gestuurd maar dat de politici het onmiddellijk in handen namen.

We hebben toen als Natuurpunt onze argumentatie nog eens samengevat in een brief aan de Deputatie. Het toekennen van deze bouwvergunning zou het voor Vlaanderen uitzonderlijke open plateau-landschap van Hoegaarden aantasten, de kansen op het behoud en herstel van de populaties van een aantal prioritaire vogelsoorten hypothekeren, op groot onbegrip stuiten bij het grootste deel van de bevolking van Hoegaarden en zonder meer ingaan tegen provinciale, gemeentelijke, Vlaamse en Europese beleidsopties.

Onbegrijpelijke beslissing van de Deputatie

Onze verbazing dat het in dit dossier al zo ver was kunnen komen, sloeg om in ongeloof toen de Deputatie besliste de milieu- en bouwvergunning toch (voorwaardelijk) toe te kennen. Ze ging daarbij regelrecht in tegen het volstrekt negatieve advies van haar eigen provinciale administratie ruimtelijke ordening. Bijzonder pijnlijk is de argumentatie van de politici in hun beslissingsdocument, tegen alle adviezen in van experts die het tegendeel zeggen: 'dit plateau is niet landschappelijk waardevol of heeft geen bijzondere natuurwaarde'.

De linde en de kapel. Foto Archief NPOB

Wegens de belangen die hier in het geding zijn, vatten we de voornaamste argumenten die we aan de Deputatie hebben overgemaakt en die volgens Natuurpunt belangrijk zijn nog eens samen.

1. Deze aanvraag gaat in tegen het beleid van de Provincie Vlaams-Brabant.

- Het structuurplan van de provincie geeft met betrekking tot de Landelijke Kamer Oost onder meer het volgende aan: 'De open ruimte wordt prioritair gereserveerd voor landbouw, natuur en water... De kwaliteit van de open ruimte is een belangrijke troef voor de ontplooiing van toeristisch recreatief medegebruik van de open ruimte. Voor de herwaardering van de regio wenst de provincie de aanwezige landschappelijke kwaliteiten te gebruiken om de regio toeristisch recreatief te promoten... Landschapsbehoud staat voorop. Het open veldkarakter met kleine landschapselementen wordt maximaal bewaard'.
- Het bouwen van deze stal op het plateau van Honsem treft op zeer directe wijze het leefgebied van een aantal voor het provinciale natuurbeleid **prioritaire soorten** zoals grauwe gors, geelgors, veldleeuwerik, kneu, patrijs, ringmus, blauwe kiekendief. Reden voor het voorkomen van deze soorten op die lijst is dat ze afhankelijk zijn van open agrarische landschappen, dat ze allemaal alleen al door het dichtslibben van Vlaanderen sterk bedreigd zijn en de Haspengouwse plateaus van Vlaams-Brabant hen nog kansen bieden. Natuurpunt bouwde met steun van de Vlaamse Gemeenschap, de Provincie Vlaams-Brabant en de Stad Tienen de voorbije jaren een netwerk van akkerreservaten uit (het 'Graan voor Gorzen' project) om deze soorten in de winterse perioden van voedsel te voorzien. De regio Hoegaarden is zo in West-Europa, samen met Engeland en Friesland, momen-

teel gangmaker in onderzoek naar het samengaan van deze soorten in voor efficiënte landbouw ingerichte gebieden. Twee voorbeelden:

- **veldleeuwerik:** deze soort ging in Vlaanderen met 90% achteruit over de laatste 25 jaar (BroedvogelAtlas van de Vlaamse Broedvogels 2000 – 2002). Zonder maatregelen zullen we het in de toekomst tijdens een wandeling op het Vlaamse platteland moeten stellen zonder de zang van veldleeuweriken;
- **grauwe gors:** deze soort komt in Vlaanderen nog slechts in de open akkergebieden in Haspengouw voor. De broedvogeltelling in Vlaams-Brabant in 2008 (door de Provincie gesub-

sidieerd) kwam tot ca 125 zangposten in de provincie (bij een Vlaams totaal van ca 250 zangposten), waarvan 8 op het plateau van Honsem, de meest westelijk gelegen populatie in Vlaanderen.

- **Het plateau van Honsem** is de eerste grote open ruimte komende van Brussel en ze vormt de westelijke grens van het Regionaal Landschap Zuid Hageland. De grote ongeschonden plateaus zijn een essentieel element van de identiteit van Hoegaarden en een reden van fierheid van velen over hun streek.
- De bouw van de stal vlakbij de **kapel aan de historische linde** zou de belevingswaarde van de site vernietigen. De bescherming ervan werd trouwens recent aangevraagd door Monumenten en Landschappen.

2. Deze aanvraag gaat in tegen het beleid van de gemeente Boutersem, Hoegaarden en Beauvechain.

- Het **gemeentelijk structuurplan van Boutersem** zegt in het richtinggevend deel het volgende over het deel van het plateau van Honsem op haar grondgebied: 'Maximaal behoud van aaneengesloten akkergebieden... Dit impliceert ook het invoeren van bouwvrije zones, om bepaalde delen van de bestaande open ruimte hun huidige landschappelijke kwaliteit te laten behouden... De voorkeur gaat naar het hergebruiken van bestaande constructies.' In de ontwikkelingsperspectieven wordt dit gebied als bouwvrij gezien.
- Ook het **structuurplan van Hoegaarden** (in ontwikkeling) beklemtoont 'de bescherming van de open ruimte en het landschapsbehoud van het breed golvend leemplateau van Haspengouw'.
- Ook **Beauvechain** heeft in haar structuurplanning deze ruimte beschermd.

3. Deze aanvraag gaat in tegen het beleid van de Vlaamse overheid.

- Het plateau van Honsem is opgenomen in de lijst van 5 gebieden in Vlaanderen waarbinnen specifieke subsidies gegeven worden voor **beheersmaatregelen voor akkervogels**.
- Deze aanvraag is incompatibel

met het plan voor de **ruilverkaveling Willebringen** zoals dat door de bevoegde Vlaamse Minister werd goedgekeurd.

4. Deze aanvraag gaat in tegen het Europese Beleid (Habitat- en Vogelrichtlijn).

- De Europese Habitatrichtlijn geeft in bijlage 4 een lijst van soorten van communautair belang die strikt moeten worden beschermd. Daarnaast geeft de Europese Vogelrichtlijn in bijlage 1 een lijst van soorten waarvoor de aanwijzing van Speciale Beschermingszones vereist is. Deze richtlijnen creëren een juridisch kader voor de **bescherming van habitats en soorten** binnen de Europese Unie (en onder meer de creatie van het Natura 2000 netwerk). In het kader van deze richtlijnen moeten de lidstaten alle nodige maatregelen nemen om een gunstige staat van instandhouding voor deze habitats en soorten te realiseren (en te behouden) en moeten ze bij hun beleid passende beoordelingen maken. Ter invulling van dit Europese beleid worden momenteel op Vlaams niveau instandhoudingsdoelstellingen voor deze soorten en habitats aangemaakt.
- Met betrekking tot dat Europees beleid zijn volgende soorten die op de Hoegaardse plateaus voorkomen (en die allemaal afhankelijk zijn van zeer open landschappen) relevant.

Landschappelijke kwaliteit in Nerm-Hoegaarden: basis voor belevingseconomie.
Foto Jules Robijns

Uiteraard wordt de beslissing nu door de lokale politici verwerkt in een heel 'verhaal'; ze wordt voorgesteld als een sociale beslissing – een lokaal jong landbouwersgezin kon in het dorp zelf niet meer uitbreiden – maar gezien de doorlopende manifeste onwil van de Boerenbond om over de locatie te overleggen, kunnen we deze beslissing niet anders duiden dan dat enkelen uit landbouwsyndicale hoek overtuigend wilden bewijzen dat in herbevestigd agrarisch gebied overal alles moet mogelijk zijn. Ook het argument dat er binnenkort nog maar twee varkensbedrijven in Hoegaarden zullen zijn, is niet echt overtuigend. In een zeer recent boek over de Vlaamse landbouw argumenteerde Professor Tollens van de KUL zijn verwachting dat akkerbouw en veeteelt in Vlaanderen verder achteruit zullen gaan maar dat er nog belangrijke mogelijkheden zijn voor de varkensteelt, de serreteelt, de sierteelt en zuivelproductie. Als we die sectoren niet ruimtelijk georganiseerd krijgen dan ziet het er voor de laatste Vlaamse landschappen werkelijk slecht uit.

Verlies voor iedereen

Als die stal er op die plaats zou komen, dan verliest trouwens iedereen: Hoegaarden zijn landschap en zijn unieke economische kip met de gouden eieren, de belastingbetaler die dure en hoog opgeleide administraties betaalt om ongebruikte adviezen te schrijven, al diegenen die in Hoegaarden een huis kochten en nu een waardevermindering incasseren of angst moeten hebben dat ze het volgende slachtoffer zullen zijn, de politiek die zich laat gebruiken voor individuele belangen in plaats van voor

de veel grotere maar meer verspreide maatschappelijke belangen, en tenslotte iedereen die droomde dat een combinatie van een bloeiende landbouw, een prachtig landschap waarin de geschiedenis nog zichtbaar is en beleefbare biodiversiteit mogelijk is.

Voor de goede orde: wij richten ons niet tegen de individuele landbouwer, die naar ons gevoel slecht begeleid werd, en de beslissing van de Deputatie is slechts een stap in de procedure. Met betrekking tot de bouwvergunning is het nu wachten of Ruimtelijke Ordening in beroep gaat vooraleer Natuurpunt in beroep kan gaan bij de Raad van State. Voor de milieuvergunning wordt in beroep gegaan bij de Minister van Leefmilieu. Gezien het belang zullen we de juridische procedure volgen tot het einde. En als die stal daar toch komt, dan zal hij het absolute bewijs vormen dat er een steviger en maatschappelijk aanvaardbaar kader moet komen voor de ruimtelijke ordening in agrarisch gebied.

Visie Natuurpunt op het agrarisch gebied

De Raad van Bestuur van Natuurpunt keurde enkele weken geleden trouwens zo'n kader goed dat richtinggevend zal zijn voor onze inspanningen in het agrarisch gebied in Vlaanderen.

Landbouw heeft zeker een plaats in Vlaanderen en we kunnen het met die sector over veel eens zijn. Landbouw neemt echter 47% van de ruimte in Vlaanderen in en om puur economische redenen moet die ruimte ook drager kunnen zijn van andere waarden, zoals een landschap dat beleefd kan worden, inclusief planten en dieren zoals de veldleeuwerik, die afhankelijk zijn van dat landbouwlandschap.

De landbouw in Vlaanderen vraagt ruimte om te ondernemen in een juridisch gedefinieerd kader, maar dat kan niet inhouden dat het agrarisch gebied één maisakker kan zijn van Brussel tot Oostende.

Waar kunnen we het over eens zijn met de landbouw?

- We zijn partners in het vrijwaren van de open ruimte in Vlaanderen.
- Voedsel wordt ook best zo dicht mogelijk bij de consument geproduceerd (vraag is of dat ook geldt voor veeteelt waarbij veevoeder massaal wordt geïmporteerd en voor groenteteelt in verwarmde serres).
- Alhoewel landbouw vele vormen kan hebben, zal ook een efficiënte landbouw nodig zijn om de wereldbevolking op minder grond te kunnen voeden.
- Een landschap is ook geen museum.
- We erkennen dat landbouwers een vast juridisch kader nodig hebben om te ondernemen.
- We erkennen dat landbouwers vergoed moeten worden voor publieke diensten die ze leveren.

We willen echter het volgende behouden (of terugkrijgen) in het agrarische landschap.

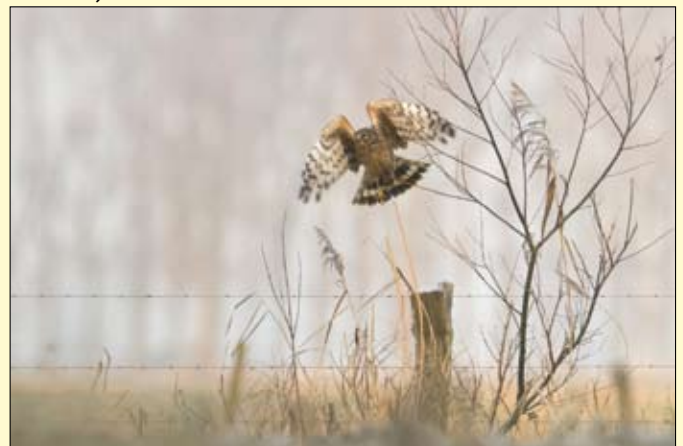
- Het landschap moet zijn **herkenbaarheid** behouden: het is een drager van de streekidentiteit en recreatieve beleving, en dus ook van andere economische belangen dan de puur industrieel-landbouwkundige.
- Bovendien willen we de **basisbiodiversiteit** terug die we associëren met een wandeling op het platteland. Sterker nog:

Grauwe kiekendief. Foto Archief NPOB

- **Grauwe kiekendief** (bijlage 1 soort van de Vogelrichtlijn): in België broedt slechts een kleine populatie van enkele paren in Waals-Haspengouw in de uitgestrekte akkercomplexen. In 2000 broedde deze soort op het plateau van Honsem en ze wordt er jaarlijks verspreid over het zomerhalfjaar gezien. In de ontwerpnota van het Agentschap Natuur en Bos 'Gewestelijke doelen voor de Europese Habitat- en Vogelrichtlijn voor Vlaanderen' wordt een populatie van 15 paren als doel gesteld, een populatie die 'moet kaderen binnen de ontwikkeling van duurzame grensoverschrijdende deelpopulaties met Boulonnais en Waals-Brabant'. Binnen de potentiële leefgebieden is er een extra oppervlakte aan kleine landschapselementen van 350-450 ha nodig onder de vorm van voedselrijke randzones (duo- en trioranden, bermen, braakpercelen,...). In de plannen voor de Ruilverkaveling Willebringen zijn dergelijke zones voorzien maar de effectiviteit van die inrichting zou wel sterk verminderen door bebouwing in het open gebied.
- **Bruine kiekendief** (bijlage 1 soort van de Vogelrichtlijn): hiervoor wordt in hoger genoemde nota een doelpopulatie van 115 paren voor Vlaanderen voorzien. Voor Haspengouw worden hier geen specifieke maatregelen voorzien maar de soort broedt regelmatig in Hoegaarden, onregelmatig op het plateau van Honsem zelf (onder meer in 2002) en is hier het ganse zomerhalfjaar aanwezig. Het voorziene akkerrandenbeheer zal hier ook de kansen voor deze soort vergroten.
- **Blauwe kiekendief** (bijlage 1 soort van de Vogelrichtlijn): ook voor deze in Europa sterk achteruitgaande soort worden op Vlaams niveau nog geen specifieke maatregelen voorzien aangezien de soort voorlopig slechts onregelmatig broedt. Het enige bekende broedpaar in gans België broedde in 2007 en 2008 op het plateau van Outgaarden. Voorts worden de zomervogels van de streek in de winter aangevuld met meerdere overwinteraars. Door beschermingsmaatregelen in Noord-oost Frankrijk (onder meer actieve nestbescherming) groeit de lokale populatie daar zodat

Het leemplateau Hoegaarden-Outgaarden is van cruciaal belang als overwinterings- maar ook als gebied waar een leefbare broedpopulatie mogelijk is van de blauwe kiekendief, een soort waarvoor Vlaanderen in het kader van de Europese Vogelrichtlijn Instandhoudingsdoelstellingen moet opmaken.
Foto Vilda, Ludo Goossens

we willen het actieve gebruik van biodiversiteit in de eigenlijke landbouuitbating.

- Akkervogels zoals veldleeuwerik, patrijs, kneu en grauwe gors moeten terug evolueren van 'stakkers van de akkers naar helden van de velden'. Het gaat hier niet om moeilijke soorten, maar om soorten die eeuwenlang met de menselijke activiteiten hebben samengeleefd. Om ze in het landbouwlanschap te behouden zijn er drie voorwaarden die vervuld moeten zijn: broedgelegenheid, dierlijk voedsel voor de jongen en huisvesting voor de winter. Met wat ambitie kunnen we zelfs grauwe kiekendieven terugbrengen naar de Haspengouwse plateaus.
- Er wordt heel wat studiewerk verricht naar het actieve gebruik van biodiversiteit in de landbouw: voor bevruchting, bestrijding van plagen, bestrijding van erosie.
- Vraag is ook of geen toegevoegde waarde kan worden gecreëerd met de combinatie landbouw-natuur: bijvoorbeeld 'zilte landbouw', heideschappen of streeknamen als kwaliteitslabel voor landbouwproducten.

De uitdaging is een landschapskader te creëren waarin de landbouwsector met vertrouwen kan ondernemen, maar waarin de andere maatschappelijke ambities ook kunnen worden gerealiseerd. Zo'n kader zal moeten bestaan uit permanente en niet-permanente elementen.

- Een vast landschapskader van **permanente** natuur- en landschapselementen dat een bepaald percentage van het oppervlak inneemt. Het kan immers niet dat in landbouwgebied alle groen ('vogel)vrij groen' is. 7% van de oppervlakte voorbehouden voor groen lijkt een mogelijke ordegrootte. Dit is misschien moeilijk snel te realiseren maar het kan worden opgenomen als richtsnoer bij allerlei landschapsinrichtingen en doelstellingen die worden gesteld binnen Regionale Landschappen, integraal waterbeheer en erosiebestrijding. Akkerreservaten moeten binnen topregio's kunnen in dit kader.
- Bij **niet-permanente** maatregelen, overstaand graan en veldleeuwerikenvlakjes kiest de individuele landbouwer of hij deelneemt en waar dat gebeurt. De vergoedingen daarvoor moeten veel meer dan in het verleden **resultaatgericht** zijn. Schrijvend is bijvoorbeeld dat anti-erosiestroken door landbouwers willekeurig worden aangelegd en niet de minste ecologische meerwaarde hebben. Volgens de principes 'duurzaamheid' en 'de vervuiler betaalt' moeten die trouwens niet gesubsidieerd worden, maar inherent zijn aan de bedrijfsvoering. De individuele keuzevrijheid van landbouwers moet hier wel samengaan met doelstellingen op regionaal niveau (bijvoorbeeld de populatie veldleeuweriken).

De landbouwsector zal overtuigd moeten worden dat we hen ontwikkelingskansen kunnen, dat de belangen in belangrijke mate gelijklopen en dat we partners zijn voor het behoud van de open ruimte, maar dat de discussie de volgende jaren er één zal zijn van 'publiek geld voor publieke diensten'. Het idee om het agrarische gebied in te richten als industriële landbouwgebied waarin vrij groen geen plaats krijgt, is voor ons onaanvaardbaar.

Voor de volledige visietekst zie: www.natuurpunt.be ofwel [www.natuurpuntoostbrabant.be/...](http://www.natuurpuntoostbrabant.be/)

Hamster. Foto Vilda, Rollin Verlinde

de hoop bestaat deze soort ook in Haspengouw als vaste broedvogel kansen te kunnen geven.

- **Hamster** (bijlage 4 soort van de Habitatrichtlijn): de plateaus van Hoegaarden zijn één van de drie overblijvende gebieden in Vlaanderen waar deze soort voorkomt (of tot voor zeer kort voorkwam). In 2000 werd een burcht gevonden op minder dan 100 m van de aangevraagde locatie voor de stal; in 2001 werd ook een burcht gevonden aan de nabij gelegen Gijzende. Het Vlaamse beleid in ontwikkeling voorziet het versterken van relictpopulaties door bijplaatsing van hamsters uit een kweekprogramma om de genetische variabiliteit te verbeteren en een extra oppervlakte van 20-25 ha aan onder meer ruige akkerranden bovenop de extra maatregelen nodig om een regionaal gunstige staat van instandhouding van de grauwe kiekendief te kunnen bereiken.

5. Deze aanvraag gaat in tegen de belangen van een groot deel van de inwoners van Hoegaarden en Boutersem.

- De inwoners van Meldert en omgeving die zich verenigden in 'Mooi Meldert' (www.mooimeldert.be) zijn zeer breed tegen de bouw van deze stal. Zonder een intense campagne te voeren tekenden al snel 1300 mensen de petitie tegen deze stal waarvan ze vinden dat die de kwaliteit van hun leefomgeving aantast.
- In de lokale discussies wordt soms geargumenteed dat zich onder de ondertekenaars ook nogal wat **nieuwe bewoners** van Meldert bevinden die 'wisten dat ze in een landbouwstreek kwamen wonen'. Ze verdienen echter respect: ze bouwden of verbouwden hier en investeerden er dikwijls een belangrijk deel van hun vermogen, meestal om-

wille van de kwaliteit van de leefomgeving die opweegt tegen het langere woon- en werkverkeer. Deze veelal jonge gezinnen zorgen voor een nood aan allerlei lokale diensten, voor een intens verenigingsleven, kortom voor een levend dorp. Zonder al die nieuwe inwoners zouden Meldert en Hoegaarden nu dorpen zijn met enkele landbouwers te midden een sterk vergrijsde bevolking.

6. Deze aanvraag toestaat schaadt Hoegaarden economisch, gaat in tegen de lange termijnbelangen van de landbouw, en dat terwijl er alternatieven zijn.

- Voor landbouw wordt in Vlaanderen momenteel 47% van de grondoppervlakte gereserveerd terwijl de ruwe landbouwproductie goed is voor 1,2% van het Bruto Vlaams Product. Als Vlaanderen met zijn vele aanspraken op de resterende open ruimte zowat de helft van zijn oppervlakte voorbehoudt als landbouwgebied dan moet dat landschap natuurlijk ook ten volle drager kunnen zijn van nog **andere economische waarden**, niet in het minst de belevingswaarde die voor

de brede recreatieve sector zo belangrijk is. Het unieke landschap maakt ten volle deel uit van de economische infrastructuur van Hoegaarden: zonder landschap een mindere vraag naar woningen en geen recreatieve economische activiteit.

- Bovendien gaat het ongepland aansnijden zoals hier van open landbouwgebied voor nieuwe landbouwbedrijfsgebouwen in tegen een essentiële vereiste voor de **leefbaarheid van landbouw** op langere termijn: de beschikbaarheid van open ruimte. Steeds weer krijgen in Vlaanderen bedrijfsgebouwen in landbouwgebied na verloop van tijd een andere, niet-agrarische bestemming. Soms is dat omdat 'ze niet meer aangepast zijn' aan het landbouwgebruik, in vele gevallen ook omdat niet-landbouwers er een hogere prijs willen voor betalen. Zo deint de bebouwing van het Vlaamse platteland natuurlijk steeds verder uit.
- Natuurlandpunt is een sterk bepleiter van het behoud van landbouw in Vlaanderen (onder meer omdat voedsel best zo dicht mogelijk bij de consument wordt geproduceerd) en dat kan slechts als landbouwbedrijven ook kansen krijgen om zich te ontwikkelen: wij hebben er doorlopend op gewezen dat wij bereid waren **zoekzones** voor deze stal in de buurt van bestaande

landbouwinfrastructuur in Houtem en Keulen actief te ondersteunen.

7. Bij deze aanvraag werd de normale vergunningsprocedure met opzet niet gevolgd.

- De beroepsprocedure die nu loopt, is mogelijk geworden doordat de gemeente Hoegaarden geen beslissing aan de aanvrager afleverde binnen de daarvoor gestelde termijn. De gemeente Hoegaarden vroeg ook **geen advies aan Ruimtelijke Ordening**, een advies dat zij dwingend had moeten volgen. Gezien de brede visibiliteit van dit dossier lijkt de kans ons klein dat hier vergetelheid in het spel was. Voor het vertrouwen van de bevolking in de kwaliteit van het gemeentelijk bestuur is dit evenwel een onthutsende ervaring.

Het omgaan met de open ruimte in Vlaanderen en het evenwichtig afwegen van belangen is niet gemakkelijk. We proberen daar met Natuurlandpunt opbouwend maar ambitieus met betrekking tot biodiversiteit, landschap en kwaliteit van leven aan mee te werken. Op basis van het bovengaande leek ons inziens de beslissing meer dan aangewezen om deze bouwaanvraag niet goed te keuren.

Het ongeschonden landschap rondom Hoegaarden en de vele waarden die daarmee samenhangen verdienen dat immers.

We geven ons niet gewonnen

We kunnen ons in dat kader trouwens aansluiten bij het voorwoord van Kris Peeters bij de discussies met betrekking tot het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid na 2013 op 23 februari jongstleden:

'De Vlaamse landbouw heeft in het verleden een prominente rol gespeeld in het ondersteunen van de plattelands economie en de verfraaiing van de leefruimte. Het platteland is echter permanent in beweging en tijdens de discussie over het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid na 2013 zal Vlaanderen ook moeten verduidelijken welke rol en inbreng de Vlaamse landbouwsector kan brengen bij de verwezenlijking van deze doelstellingen.'

De stal staat er nog niet. We zullen 'in alle hoeken van de kamer' zoeken naar juridische mogelijkheden om te vermijden dat hij op die plaats komt. We hopen, niet in het minst voor de toekomst van de landbouw zelf, dat het beeld van een open landschap met de linde, de kapel en daarnaast de industriële stal geen diepe kras kerft in het merk Hoegaarden waarin al zoveel en door zovelen geïnvesteerd werd.

Zie ook verder in dit tijdschrift bij 'Nieuws uit de afdeling Velpo-Mene', p. 28-29.

Biodiversiteit en landschappelijke kwaliteit: een landschap dat onze inzet waard is (Pertseveld, Hoegaarden). Foto Jules Robijns

